

Podcasts som refleksionsrum – om at formidle studerendes fortællinger om uddannelsesdrømme og uddannelsesveje

Marianne Høyen¹, Danmarks institut for Pædagogik og Uddannelse (DPU), Aarhus Universitet

Abstract

I denne artikel beskrives, hvorledes podcasts kan anvendes studiestøttende ved at tilbyde et lydbaseret 'rum', hvori nye kandidatstuderende kan leve sig ind og reflektere over egne erfaringer. Gennem fokuserede, biografiske interviews fortæller tidligere studerende i en podcastserie først om deres vej gennem uddannelsessystemet, og frem til specialeskrivningen skal påbegynde, dernæst om den individuelle specialeskrivning. De studerende beretter om resonans fra tidligere skole- og uddannelseserfaringer, som påvirker både deres arbejde med specialeskrivningen og forestillinger om fremtiden. På denne måde er det muligt at formidle et indblik i konkrete studerendes dannelses- og socialiseringsproces på universitetet. Dermed argumenterer artiklen for, at podcasts kan anvendes studiestøttende. Universitetsområdet har gennem flere år været udsat for besparelser, samtidig med at studentermassen bliver mere divers, hvilket har resulteret i fremkomsten af akademiske støttefunktioner.

Introduktion

At studere på universitetet omfatter andet end at tilegne sig et fagligt stof. Rundt om i verden bliver studiestøtteaktiviteter stadig mere omfattende, og uddannelsesinstitutionerne gør en del for at favne nye grupper af studerende. Samlet fokuseres der i stigende grad på diversitet, inklusion og ligestilling. Men hvor man især i den engelsktalende vestlige verden beskriver tiltag rettet mod *socialization of non-white students* og inklusion og støtte af *non-traditional & mature students* (Mannay & Ward, 2022), så er vi i Danmark mere optagede af psykosociale problemstillinger (Stigemo et al, 2022). Med online-universiteternes udbredelse er der tillige begyndt at dukke studiestøttende initiativer op, som benytter elektroniske medier (Bouchery, 2021). Projektet, som bliver beskrevet i denne artikel, handler om produktion og brug af podcasts og er derfor af en sådan elektronisk karakter. Samtidig kan dette konkrete projekt også ses som studiestøttende, idet det fokuserer på at formidle den socialiseringsproces, det er at gennemføre et videregående studium.

Fra vejledningsforskningens side peger man på, at inddragelse af både det faglige og det sociale er væsentlig for studerendes trivsel (Qvortrup et al., 2018). Der eksisterer en righoldig specialeskrivningslitteratur rettet mod specialeskrivere, bl.a. Rienecker og Jørgensen (2022) og Ankersborg (2024), og universiteterne har også etableret fagstøttesystemer (fx Aarhus Universitet, 2023). At støtte det sociale system er imidlertid vanskeligere. Her kan institutionerne tilbyde rammer, hvilket sker fx ved at etablere studiegrupper, men hvorvidt og i hvilken grad studiegruppen lykkes med at indholdsudfylde det 'at være universitetsstuderende' fyldestgørende, er

¹ hoyen@edu.au.dk

spørgsmålet. Som underviser er det min erfaring, at det især er de lidt ældre og familiemæssigt etablerede studerende, som kan have udfordringer med og manglende lyst til/muligheder for at genbesøge 'friheden' fra de yngre år.

I nærværende artikel beskriver jeg, hvordan jeg som specialevejleder – gennem podcastmediet – har arbejdet med at formidle specialeskriveres refleksioner om uddannelsesdrømme og -veje til nystartede kandidatstuderende. Det har været mit ønske at formidle, hvordan studieprocessen har været oplevet, for ved at lytte til andres fortællinger, eksempelvis om at være studerende, forstår man som ny studerende bedre sin egen vej. Derfor bliver podcasts mit bud på at støtte socialt, konkret i forhold til gennem specialeskrivningen at indfange beskrivelser om oplevelser og refleksioner over hidtidigt uddannelsesforløb, især som det har set ud i tilbageblik gennem specialeskrivningsprocessen.

Ny teknologi

Ny teknologi har ændret mulighederne for, hvordan vi tilegner os viden. Antallet af læsere af traditionelle bøger er faldende, og selv om der i dag udgives flere titler end tidligere, er det traditionelle bogformat under forandring, og mange tilgår bøger gennem lydbogsformatet (Handesten, 2018). Lyd er blevet populært, ikke kun i form af lydbøger, men også podcasts, som tilbyder nye typer af kommunikation. 'Podcast'-begrebet, som kan dateres til 2004, er en sammentrækning af 'ipod', som engang var Apples bud på en bærbar musikafspiller, og 'broadcast', altså udsendelse/transmission. Podcasten startede som et tilbud om at kunne lytte til radioens udsendelser efter behov og ikke være afhængig af flowstationernes tilrettelagte udsendelser (DR Medieforskning, 2018). I dag udgør podcasten andet og mere end bandede radioudsendelser og er dermed en af de nye medieformer, som kan noget andet end den traditionelle, tekstbaserede kommunikation.

Nyere medieformer har selvfølgelig også fundet vej til undervisningsverdenen, heriblandt på universiteterne, hvor både podcasts og andre former for e-undervisning og -formidling benyttes. I denne artikel beskrives et projekt, knyttet til en IT-satsning på Aarhus Universitet, der har haft til formål dels at afprøve podcastmediet som støtte for studerendes specialeskrivning, dels at reflektere over mulighederne for podcastmediet som studiestøtte i bredere forstand. I nærværende artikel beskriver jeg, hvordan jeg som specialevejleder gennem podcastmediet har arbejdet med at formidle specialeskriveres refleksioner med baggrund i deres uddannelsesdrømme og uddannelsesveje til nystartede kandidatstuderende. Det konkrete projekt udmøntede sig i en podcastserie med fem studerende, produceret før starten og undervejs gennem deres specialeproces, hver på to episoder, samt yderligere to episoder med fem kandidater, som et par år efter dimission kigger tilbage på og reflekterer over deres specialeproces.

Artiklen starter med at karakterisere podcasten som medium, herunder hvad man antager 'lyd' kan betyde for erkendelsen. Dernæst beskrives forskellige former for brug af podcasts i relation til universitetsverdenen. Så følger en beskrivelse af det konkrete projekt i form af en podcastserie, udarbejdet i forbindelse med skrivning af speciale på kandidatuddannelsen i Pædagogisk Sociologi på Aarhus Universitet. Afslutningsvist diskuteres muligheder for fremtidig anvendelse af podcastformatet, for eksempel til brug for støtte til at opnå indsigt i den akademiske verden.

Podcastgenren er forsøgt kategoriseret af flere (se fx Tidal, 2021), men som et område, der trods alt stadig er forholdsvis nyt, er opgaven vanskelig. I relation til undervisning, forskning og formidling af viden, hvor overvejelser om lytterens relation til podcastens vidensindhold er centralt – snarere end podcastens konkrete underholdningsværdi – kan det være meningsfuldt at skelne mellem tre formater: a) Fra oplæsning af en skrevet tekst, b) den løse foredragsform eller den direkte optagede, uredigerede dialog mellem to eller flere parter

og endelig c) den store, monterede podcast, hvor der er tænkt lydzoner i forskellige grader af nærhed og dynamikker mellem disse zoner. Oplæsningen kan man forstå som verbaliseret tekst, hvor oplæseren af teksten enten blot kan læse teksten op eller gennem modulering af sin stemme og læsehastighed kan tilføje det skrevne yderligere betydning. Forelæsningen kan tilsvarende være en oplæsning – hvilket var forelæsningens oprindelige betydning – og dertil ofte et element i et længere forløb, hvor tilhørerne måske endda har forberedt sig, før forelæsningen finder sted. Forelæseren kan desuden trække tråde til tidligere forelæsninger og foregribe senere. Den lidt lettere tilgængelige form, foredraget, er en kommunikerende genre direkte henvendt til et publikum, oftest i mere formidlende form. I foredraget og forelæsningen kan lydoptagelsen undertiden finde sted med tilhørere, og disse kan gennem øjenkontakt og mimik kommunikere med taleren. Dette kan man se udfoldet i bl.a. de populære TED-talks, som både findes som podcasts og i videoformat (fx Grant, 2018). I foredragsformen som dialog er formen typisk snak mellem en gennemgående interviewer og skiftende, indbudte gæster. Her har intervieweren tilrettelagt forløbet og stiller spørgsmål på lytternes vegne, og kan, som medierende mellem lytter og gæst, bede den interviewede om uddybninger og eksempler. Dialogen kan også blot foregå mellem to eller flere personer i en uredigeret form, hvor der imellem samtalepartnerne vokser et erfaringsrum frem, som lytteren kan lytte med på og gøre sig egne refleksioner over, men derudover ikke er inviteret ind i. Et eksempel på dialogformatet er Brinkmanns Briks fra Danmarks Radio (Brinkmann, 2020-). Endelig er der den store lydmontage, der har rødder tilbage til radioens montager (Poulsen, 2006). Her trækkes på mange elementer i forhold til at skabe en samlet oplevelse: baggrundlyde, der sætter stemningen, lyde tættere på, der konkretiserer scenen og så endelig tale, enten som speakerens præsentation eller refleksioner over emnet, eventuelt i dialog med andre. Eksempler på store montager er Susanna Sommers 'Sangen blå Bog' i 8 episoder (Sommer, 2018) og Third Ear, der i samarbejde med Copenhagen Phil i en form for teaterkoncert først optager, siden opfører 'Afgørende øjeblikke' i 6 episoder (Hinman/Third Ear, 2019-2023).

Om lyd og brugen af lyd

I den akademiske verden arbejder man traditionelt næsten udelukkende med skriftlighed, og selv om andre kommunikationsformer efterhånden har vundet indpas, navnlig i selve undervisningen, er skriftlighed stadig dominerende. Ifølge Ong (2012) har teksten i den vestlige kultur karakter af noget vigtigt og noget varigt, hvorimod den mundtlige dialog forekommer flygtig. Den vestlige rationalitet prioriterer den skrevne tekst, og i disse findes beviset og garantien for rigtighed, hvorimod vi er mistænksomme over for det mundtlige. Dette kan være en af grundene til, at de tidlige podcasts fra universitetsverdenen typisk bestod af oplæste manuskripter.

Bevæger vi os væk fra den oplæste tekst, kan lyd bringe mundtlighed ind i eksempelvis et undervisningsforløb. Med lyden bliver der mulighed for at etablere andre former for erkendelsesrum, end hvad traditionelle tekster giver mulighed for. Det gælder for alle typer lyd, at lytteren og lytterens krop i højere grad er til stede i den auditive perception (Poulsen, 2006). Man kan forstå det således, at lydrummet befinder sig et sted mellem rummet, der skabes, når man læser en tekst, og det visuelle rum, hvori man ser en film. I tekstrummet må man som læser være koncentreret om læsning og tolkning af teksten, hvilket kræver fokus og en vis udelukkelse af andre stimuli. I det visuelle rum, kan man som seer være forholdsvis passiv og lade sig lede af det perspektiv, filminstruktøren eller TV-produceren har valgt. Lydrummet, derimod, tilbyder udtryk gennem lyden, som lytteren – alt efter interesse, erfaring og opmærksomhed – kan tolke. Man kan sige, at lyden og lytteren samlet indgår i en dynamik og skaber et nyt, fælles rum.

At inddrage lyd i uddannelse har været anvendt længe, også før podcastbegrebet dukkede op, så i den forstand er podcasten kun et punkt i en længere, teknologisk udvikling. Inddragelse af lyd finder vi i en tidlig version i sprogundervisningen, hvor underviseren enten kunne demonstrere fremmedsproglige ord og vendinger i brug,

eller de studerende kunne sidde ved individuelle arbejdsstationer med kassettebånd, høretelefoner og mikrofon, og underviseren kunne så koble sig ind på den enkelte studerendes for at lytte til, hvordan det gik med sprogindlæringen. Siden har sprogundervisningen udviklet mere avancerede retninger med mulighed for at lytte til forskelligartede sproguniverser. Ikke blot inden for fremmedsprog, men også anvendelse af specialiseret fagsprog (Kelly et al., 2021; Yeh et al., 2021) og sprog anvendt i særlige kontekster (King, 2021; Alfa, 2020). Efterhånden som teknologien har udviklet sig, adgangen til optageudstyr blevet nemmere og distributionmulighederne mangfoldige, har forestillingen om at kunne 'sætte strøm' til den sædvanlige forelæsning vundet frem, oprindeligt med et ønske om at rationalisere universitetsundervisningen (Heilesen, 2010). Det har imidlertid vist sig ikke at være så enkelt endda: På den ene side er det ikke uden konsekvenser at erstatte forelæsningen med en lydoptagelse, for man kan i en lydoptagelse naturligvis ikke indfange det dynamiske rum, der gennem forelæsningen skabes mellem forelæser og studerende. På den anden side er studerende ofte glade for muligheden for at kunne genlytte til en forelæsning, hvor traditionel denne end måtte være. I første omgang var det, der drev udviklingen, især et håb, at podcasts kunne nedbringe underviseromkostningerne, men der blev aldrig tale om nogen besparelse eller andre effektivitetsforbedringer (Heilesen, 2010; Hew, 2023).

I forhold til at inddrage podcasts i videregående uddannelser har udviklingen også fundet mere kreative veje end blot at optage forelæsninger (se fx Besser et al., 2022). En form, som har været anvendt med en vis succes, har været at lade studerende selv fremstille podcasts som en del af et projektarbejde (Middleton, 2016); En anden har været, at man kan gå uden for undervisningslokalet og gennem en podcast tilbyde indsigter i forskellige områder, fx livet i forskellige bydele (Kinkaid et al., 2021) eller omkring særlige geografiske lokationer (Scriven, 2021). En tredje form har været at man indenfor psykiatrien gennem podcasts kan give studerende indsigt i, hvordan det er at leve med en psykisk sygdom (Davidson et al., 2019). Endelig har podcasts været brugt til at formidle og åbne rum for religiøse eller på anden måde følsomme, kulturelle spørgsmål, som det er svært at tage op i et forum, hvor der er mange studerende til stede (Bloom et al., 2021; Gee, 2019; Wilbur et al., 2022). I dag betragtes podcasts samlet set som et element i e-læringsuniverset, der indeholder alt lige fra Learning Management-systemer, podcasts og videoer, blogs og vlogs, digitale historiefortælling, gamification og senest også GAI. Altsammen en udvikling, som har taget yderligere fart omkring nedlukningerne i forbindelse med Covid-19.

Projektet – tilblivelsen af en podcast

Idéen til at lave en podcastserie om specialeprocessen stammer dels fra en lang karriere som underviser på alle niveauer i voksenuddannelsessystemet, dels fra mit daglige virke som universitetslektor på Aarhus Universitet, hvor jeg har vejledt adskillige specialer. Hver gang jeg står overfor nye studerende, slår det mig, hvor forskellige de studerendes sociale baggrunde og tidligere skoleerfaringer kan være. For specialestuderende gælder dette ikke blot i forhold til deres videnskabelige interesser og de teoretiske eller metodiske perspektiver, som har grebet den enkelte eller undertiden hele den aktuelle studentergeneration, men også som helt almindelige unge mennesker med hver deres individuelle liv, formet af samtiden og af de sociale og økonomiske vilkår, der har været gældende. Som specialevejleder er selve specialeskrivningen naturligvis det centrale, men baggrundstæppet, specialeskrivningen foregår på, er ikke uden betydning.

Størstedelen af de specialestuderende, jeg møder, har en professionsbacheloruddannelse bag sig, ofte gennemført i forlængelse af en sabbatperiode efter gymnasiet. Hovedparten har også nogle års erhvervserfaring, så den enkeltes erfaringsgrundlag kommer både fra uddannelsessystemet og fra de første år på arbejdsmarkedet. Beslutningen om at gennemføre en kandidatuddannelse bunder som regel i personlige og

professionelle ambitioner om at 'ville noget' (Bloom et al., 2021; Wilbur et al., 2022). Denne villen er som regel igangsat af erfaringer fra arbejde inden for en lærer- eller pædagogprofession, som håbet så er, at en kandidatuddannelse kan bidrage med nye og stærkere perspektiver på (Høyen, 2019). Flertallet af 'mine' studerende kommer desuden fra fagområder, hvor det praktiske arbejde fylder i dagligdagen, og hvor der grundet oplevelser forårsaget af strammere økonomi og styring bliver stadig mindre plads til faglig fordybelse og refleksion. Samtidig er hovedparten 'førstegenerationsakademikere', hvilket betyder, at deres forældre ikke selv har en akademisk uddannelse. Imidlertid kan forældrene sagtens have samme erhvervsbaggrund som den unge, for omkring år 2000 blev systemet af mellemlange, videregående uddannelser (MVU) akademiseret til fremover at være en professionsbacheloruddannelse. Så selv om den studerendes forældre måske selv har været lærer/pædagog, så er de uddannelseserfaringer, forældrene har, ikke de samme som den unges, hvilket kan føre til konflikter i familien om fagets indhold: Transformeringen af MVU-uddannelserne til professionsbacheloruddannelser medførte i første omgang at forholdsvis traditionel, universitær teori- og videnskabsforståelse blev introduceret i undervisningen, hvilket medførte en del kritik i medierne, undertiden grænsende til latterliggørelse (Dahlager, 2006). Siden dengang er der, som følge af en opkvalificering af lærerkræfterne og en politisk indsats for bredere forskningsfundering af professionshøjskolerne (Danske Professionshøjskoler, 2015), begyndt at vokse litteratur frem, der tilbyder specifik teori med udgangspunkt i forskning direkte relateret til velfærdsprofessionernes praksis.

For de studerende er der ikke tale om blot to år mere i uddannelsessystemet, nu på en kandidatuddannelse, men også et skift i uddannelsens indhold. Fra en uddannelse rettet mod at varetage et professionsområde indenfor velfærdsstaten, uddanner de studerende sig nu inden for en universitetsakademisk rationalitet, som – med undtagelse af de traditionelle embedsområder (gymnasielærer, jurist, læge etc.) – ikke retter sig mod et bestemt jobfelt. Dermed ændrer grundlaget for at forstå sit virke sig også, og fremtidsudsigterne kan opleves diffuse. Det gør, at usikkerheden om, hvad man som studerende skal eller bør, rummer flere dimensioner, såsom usikkerhed over for det akademiske vidensgrundlag og bortfald af fortrolighed med jobfunktion, hvilket kan medføre, at opgaven med at skrive kandidatspecialet føles usikker.

Podcasten som medie til fortællinger om livet

Usikkerheden, studerende kan opleve i forbindelse med deres studier, ville jeg gerne forsøge at imødekomme, og et oplagt greb var at gribe til en form for erfaringsudveksling. Muligheden viste sig i form af at kunne producere en podcastserie, og med flere års arbejde inden for livsfortællinger og biografier (Høyen, 2016; Wright & Høyen 2020) fandt jeg det oplagt at vende mig mod samme metode som grundlag for at skaffe materiale til podcastens indhold. Med udgangspunkt i et simpelt spørgsmål, 'Fortæl om dit liv?', beskriver deltageren – ja – om sit liv, i en fremadskridende form (Goodson, 2013), men i praksis kan åbningsspørgsmålet sagtens være mere fokuseret. Interviewet kan være mere eller mindre åbent, men som interviewer må man være velorienteret i forhold til den verden, hvorfra deltageren beskriver sit perspektiv, således at fortællingen efter behov kan hjælpes på vej. I den biografiske forskning inden for det sociologiske felt, som jeg selv tilhører, vil betydningen af sociale strukturer være en typisk rammesætning for interviewets retning og således også i projektet her. Særligt aktuelt var de sociale strukturer, der former netop professionsbachelorernes erhvervsmæssige vilkår, forældrenes forventninger, mødet med universitetet samt hvordan det akademiske arbejde, som specialet er, forstås og håndteres. Interviewets fortælling formes efterfølgende af intervieweren til en livshistorie, hvor biografien møder sociale strukturer, deltageren ikke nødvendigvis er bevidst om, men som for læseren/lytteren vil optræde i form af en resonans i det endelige produkt.

Den biografiske livshistorie udgives traditionelt som tekst, men i projektet her var valget en podcast. Podcasten skulle imidlertid ikke kun være rettet mod den traditionelle, biografiske form, der alene ser tilbage, men

suppleres med en yderligere fortælling, der kunne indfange specialeskrivningsprocessen, imens den udviklede sig. Derfor foretog jeg, ud over et biografisk interview, der kiggede tilbage, også tre til fem yderligere nedslag i form af kortere interviews undervejs i specialeprocessen, samtidig med denne fandt sted. Endeligt foretog jeg afslutningsvist et interview mere, efter specialet var afleveret og bedømt. Podcasten ville på den måde være en mulighed for at tilbyde studerende et medie baseret på lyd frem for tekst, som gennem fortællingernes form både kunne adressere akademiske og sociale usikkerheder hos specialeskriveren. Der ville således ikke være tale om at præsentere konkret stof eller materiale rettet mod et planlagt læringsudbytte, snarere et tilbud om at følge andre studerendes processer og deres refleksioner over forudsætningerne for disse. Igennem podcasten at møde Den Anden, en studerende, som kunne have været lytteren selv, på rejsen ind i fortroligheden med den akademiske disciplin.

Episoderne i podcasten er udformet som en tidsmæssig fremadskridende historie, der i praksis rummer elementer fra både fortællingen, fra interviewet og fra den dialogiske samtale, hvor lytteren oplever en narrativ fremdrift, der fremstår som den specialeskrivendes egen fortælling. Overordnet stillede jeg i podcasten samme spørgsmål til hver af de deltagende studerende, baseret på min egen undren: 'Hvordan er det egentligt at skrive et kandidatspeciale'? Spørgsmålet kan og skal ikke besvares direkte. Gennem det biografiske perspektiv spørger jeg til den enkelte studerendes skolegang, forældres og venners forventninger til uddannelse og til den professionsbacheloruddannelse, de studerende også har. Herfra videre til mødet med kandidatuddannelsen og universitetet og videre gennem det konkrete specialeforløb til elementer, som kan belyse den akademiske socialiserings- og dannelsesproces. Netop podcasten giver ifølge Llinares mulighed for en anden slags historiefortælling (Llinares et al., 2018), så den studerende og jeg arbejder ikke hen imod at fremstille en samlet, afrundet fortælling. Det har således været et vigtigt princip at indfange de studerendes egne stemmer og ikke mindst deres verbale og vokale udtryk, da især det vokale formidler det personlige perspektiv. Idet lyden er det naturlige sprogs habitat, så er podcasten velegnet til denne erfaringsbårne form for formidling til andre studerende, som selv står overfor at skulle i gang med specialeskrivningsprocessen.

Med denne måde at udforme podcasten på ville man kunne understrege over for lytterne, at specialeskrivningen er en proces. At arbejde procesorienteret er ikke altid en mulighed i universitetsstudier anno 2024, som ofte er tidspresset og orienteret mod den afsluttende eksamens krav, så det var mit ønske gennem podcasten at belyse, at der trods oplevelse af ensretning er forskellige tilgange til det at studere. Inden jeg påbegyndte produktionen, var jeg selvfølgelig klar over dette, men forskelligheder kommunikeres sjældent til de studerende, som derfor kan sidde med et indtryk af, at der kun er én rigtig måde at lave specialet på.

Samlet består podcasten af to dele: En serie på ti episoder, hver med en varighed på mellem 40 og 55 minutter (Høyen, 2021). Disse episoder indeholder fem studerendes beskrivelser over hver to episoder (episode 1: erfaring med skole og hidtidig uddannelse samt evt. arbejde op til tidspunktet hvor specialeskrivningen skal starte; episode 2: sammensat af tre-fem kortere interviews optaget undervejs i specialeskrivningsforløbet samt umiddelbart efter dets færdiggørelse). Derudover indeholder podcasten en mindre serie på yderligere to episoder, udviklet af en videnskabelig assistent, Marianne Thiel Persson, hvor seks kandidater fra samme uddannelse er interviewet to-tre år efter deres dimission. Sammen med interviewerens ser de tilbage på, hvad specialet har betydet for dem. Samlet udgør de 12 episoder et supplement og alternativ til det studiefokuserede indhold, som er almindeligt i vejledningsmaterialerne på videregående uddannelser.

Rekruttering af deltagere

At producere podcasts, som gennem studerendes beskrivelser skal give indblik specialeskriveprocessen, kan ikke gøres ud fra en samlet, overordnet skabelon med forhåndsfastsatte afsnit. Der må nødvendigvis være tale

om fortællinger fra virkelige studerende, og i konsekvens heraf bliver opvækst og social baggrund, forhold til undervisning, tidligere studieliv og kandidatstudier også forskellige.

Til at medvirke til podcasten annoncerede jeg efter deltagere blandt de ca. 70 kommende specialeskrivere på kandidatuddannelsen i Pædagogisk Sociologi i København. Deltagerne skulle være indforståede med at fortælle om deres uddannelsesliv indtil nu og videre frem gennem specialeskrivningsperioden, både om udfordringerne, overvejelserne, sejre og nederlag og i øvrigt alt, hvad der måtte ske undervejs relateret til specialeskrivningen. Af etiske årsager var det en forudsætning, at jeg ikke havde eller havde haft nogen former for vejleder- eller eksamensfunktion over for deltagerne. Derudover skulle de studerende være indforståede med at fortælle om de forskellige faglige og personlige forhold, de oplevede i relation til studiet, og at disse efterfølgende kunne blive del af en podcast – dog med mulighed for at trække dele tilbage, hvis den studerende alligevel ikke ønskede særlige afsnit skulle indgå. Endelig var jeg også klar over, at jeg kunne risikere at få indsigt i spørgsmål, hvor kolleger var involveret, og hvor jeg kunne få ting at vide, som var problematiske. Dette talte jeg med deltagerne om og udfærdigede samtidig et dokument til 'informeret samtykke', som vi begge underskrev. Deltagerne fik desuden tilbud om at lytte det færdige produkt igennem, hvis de ønskede det, for anonymisering ville være umulig og gå imod podcastens idé, hvilket deltagerne også skulle være indforståede med. Som forsker var jeg en smule urolig over dette, men jeg valgte at læne mig op ad journalisternes overvejelser (Bjerg, 2009). Et antal studerende meldte sig som interesserede, og jeg valgte fem, som tilsammen repræsenterede en vis bredde med hensyn til baggrund, men som også – skulle det vise sig – repræsenterede en bredde i forhold til livet i øvrigt.

Efter et indledende møde, hvor jeg fortalte om min idé med at lave projektet og de studerende fortalte om deres bevæggrunde for at deltage, gik vi i gang. De studerendes begrundelser for at deltage gik fra selv gerne at ville have haft mere indsigt i specialeprocessen; at det kunne være sjovt og også rart med refleksioner undervejs i den lidt lange, lidt ensomme proces; et politisk ønske om at kunne fortælle, at unge i en sårbar situation godt kunne gennemføre et studie; at kunne modsætte sig tidligere undervisere og studievejleders råd; og simpelthen godt at kunne lide selv at lytte til podcasts og derfor gerne ville bidrage til genren. Begrundelserne lå godt i tråd med studerendes udfordringer i tiden, især for førstegenerationsakademikere, nemlig at studentergruppen oplever sig socialt ensom og fragmenteret, hvilket et projekt som dette måske kunne reparere lidt på? Men der er også elementer af oprør og krav om at ville fortælle sin version af sagen, og ikke kun overlade den til studievejledere, uddannelseseksperter og politikere.

Produktionsprocessen

Podcasten skulle dække en periode gående fra før specialeskrivningen påbegyndtes, gennem forløbet og afslutte, efter at den studerendes speciale var afleveret og bedømt. Optagelserne begyndte derfor i november 2019, to måneder inden specialeskrivningen formelt skulle starte. Her gennemførte vi – den enkelte studerende og jeg – en snak om uddannelseslivet for den enkelte indtil nu. Derfor gik vi tilbage til barndommen, til skoletiden, gennem sabbatår og de(t) første uddannelsesvalg – som for disse studerende resulterede i en professionsbacheloreksamen – overvejelser om videre studium og start på dette. Og endelig et kig frem til specialet.

I dette første interview, såvel som i de efterfølgende, fulgte jeg samme model: at stille få, åbne spørgsmål omkring indledende temaer, der tjente som udgangspunkt for den videre dialog mellem den studerende og mig. Hertil tog jeg noter i hånden på baggrund af en løbende drøftelse af, hvad der skulle med i den endelige fortælling. Vi formulerede den endelige notetekst sammen, og enkelte gange drøftede vi mere i detaljer, hvordan en specifik problemstilling bedst kunne udtrykkes. Den studerende overtog herefter mine håndskrevne

noter og læste op/talte ud fra disse 'til bånd'. Det håndskrevne gjorde, at karakteren af tekstoplæsning aldrig indfandt sig, for læsehastigheden blev passende at lytte til efterfølgende, og der var plads til improvisation.

Det indledende interview var naturligt det mest omfattende, hvor 1,5-3 timers interview blev til godt en times optagelse 'til bånd', som igen blev reduceret til ca. 40 minutters podcastmateriale, hvor jeg sigtede mod at have materiale til at kunne fremstille en fremadskridende, flydende fortælling. Dette blev den første episode, og temaet var den studerendes tanker om skole og uddannelse fra skoletiden og til i dag: hvilke tanker gjorde den studerende sig som barn og yngre, hvilke signaler kom fra familien, hvad var forventningerne, hvordan så den studerende selv på sin fremtid, og hvorfor valgte den studerende at starte på en kandidatuddannelse? Det næste og de efterfølgende interviews, hvoraf der var mellem tre og fem, varierede betydeligt i længde. Her var temaet selve specialeskrivningen: hvordan det gik, hvilke udfordringer var der, hvilke tanker der meldte sig, hvordan med ambitionerne etc. Disse samlede jeg til en episode nr. to. Resultatet blev dermed, at hver studerendes beskrivelse af at skrive speciale strakte sig over to færdige episoder: en første episode med skole og uddannelse op til der, hvor specialet skal til at gå i gang, og en anden episode, der fulgte specialeskrivningen, til denne var færdig.

Deltagere	Indledende interview, længde	Råbånd, længde	1. podcast-episode: Uddannelsesveje og uddannelses-drømme	Følgende interview, længde	Råbånd, længde	2. podcast episode: Om at skrive specialet
Fem specialeskrivere	1,5 - 3 timer	Ca. 60 min.	Ca. 40 min.	3-5 stk á 35 - 90 min.	Ca. 60 min.	Ca. 40 min.

Tabel 1: Oversigt over sammenhæng mellem interview og færdige podcastepisoder med fem specialeskrivere. Ud over de fem specialeskrivere i tabellen nedenfor blev der produceret to episoder mere med kandidater, som dimitterede to år tidligere.

I processen fra optagelse til podcast bortredigerede jeg af hensyn til det færdige podcastprodukt – dvs. længde og at etablere en fremadskridende, samlet fremstilling – de værste ekskurser i fortællingerne, gentagelser, øh'er og anden forstyrrende støj. Derpå supplerede jeg med en speaket introduktion til den enkelte episode, tilføjede speak i form af korte opsummeringer og overgange og endelig en speaket outro. Afslutningsvist blev der tilføjet en lille bid musik. Det første udkast blev 'prøvelyttet' af et par studerende, som ikke havde haft med projektet at gøre i øvrigt, og på baggrund af deres tilbagemeldinger foretog jeg enkelte yderligere rettelser.

Den tekniske side, hvilket vil sige at finde optageudstyr, håndtere selve optagelsessituationerne, få overført lydfilerne til audiobehandlingsprogram, lave den nødvendige redigering, tilføje speak og musik samt udjævne lydvolumen og endelig overførsel til podcasttjenester, var som sådan ikke vanskelig, men kræver et vist teknisk gåpåmod. Der er mange elementer at holde styr på for den uerfarne, men der er god hjælp i bøger og i internettets mange småkurser (se fx Green, 2021; Lindgren & Loviglio, 2022). Formidling af de færdige podcastepisoder er sket gennem to af de gængse streamingtjenester for podcast, nemlig Spotify og Apple Podcast.

De fem specialeskriveres historier

Podcastene er fremstillet med henblik på lytning, men for at give et indtryk af, hvor forskellige de studerendes baggrunde og dermed også deres udgangspunkt for det individuelle uddannelsesforløb og videre specialeskrivningsproces har været, følger her en kort introduktion til de deltagende studerende og de særlige karakteristika, som er knyttet til den enkeltes historie, sådan som den fremgår i podcasten.

Deltagerne var:

Mie – uddannet pædagog. Efter en turbulent skoletid startede Mie på flere professionsbacheloruddannelser, hvoraf hun gennemførte det tredje forsøg: pædagoguddannelsen. Her kunne hun forene pædagogisk tænkning og sin tidligere livserfaring i en socialpædagogisk faglighed, som førte til en selvtilid, hun ikke havde kendt til før. Hun fik hurtigt lyst til at gå videre på universitetet, men var urolig for, om kvalifikationerne rakte til at blive optaget. Hendes ønske var at søge mere viden som ballast for at kunne kæmpe for de ting, hun finder vigtige i den socialpædagogiske verden.

Mobin – uddannet pædagog. Voksede op i Afghanistan og kom til Danmark som 15-årig. Efter vanskelige begyndelsesår mødte han det pædagogisk felt først gennem et praktikforløb, som førte ham videre til den pædagogiske assistentuddannelse efterfulgt af pædagoguddannelsen. Arbejder i dag med unge flygtninge, men ønskede et mere solidt, fagligt fundament for sit virke, som han fandt var domineret af en psykologisk orienteret norm. Især det samfundsmæssige og den politiske debat om flygtninge havde hans interesse og bliver årsagen til, at han vælger at læse en kandidatuddannelse.

Nicoline – uddannet pædagog. Nicoline er opvokset i provinsen, hvor hendes skoleerfaringer var blandede, bl.a. gjorde hun 'alt', hvad hun kunne, for at undgå fag i skolen som matematik. Nærmest som et lille ungdomsoprør ville hun gerne bryde forældrenes sociale mønster, herunder at tage en videregående uddannelse. I løbet af pædagoguddannelsen var hun blevet glad for det socialpædagogiske område og fandt arbejde inden for området, men fik også lyst til at lære mere og søgte på den baggrund videre.

Nikoline – uddannet pædagog. Voksede op dels på en ø, dels i København, og var politisk aktiv fra teenageårene. Helt fra barndommen havde Nikoline en lang, videregående universitetsuddannelse i tankerne, som hun startede på, men hoppede fra efter ½ år. Hun valgte derefter at beskæftige sig med 'noget med mennesker' på en anden måde og søgte pædagoguddannelsen. I mødet med den pædagogiske praktik fandt hun, at det var vanskeligt at få drøftet årsagerne til de pædagogiske valg med kollegerne, hvilket skuffede hende. Læste videre på en kandidatuddannelse 1 år efter færdiggørelsen af pædagoguddannelsen.

Sine – uddannet folkeskolelærer. Sine voksede op i en udstationeret familie og var derfor nærmest kulturel tilflytter i forhold til det danske uddannelsessystem, som hun første gang mødte i gymnasieårene. Hun arbejdede i et par år som lærer og søgte så en kandidatuddannelse for at dygtiggøre sig inden for de fagområder, hun varetager i skolen, nemlig historie og samfundskundskab. Hendes plan er således at vende tilbage til lærerjobbet, men som en dygtigere og mere vidende lærer.

Som det fremgår, er de fem studerende, til trods for at de umiddelbart besidder fælles træk, også ganske forskellige, ikke mindst har deres sociale baggrund givet dem forskellig ballast for at studere – et forhold, som de alle fortalte, at deres medvirken i podcastserien øgede deres bevidsthed om.

I de to sidste podcastepisoder med færdige kandidater, som med 2-3 års afstand kiggede tilbage på, hvad specialet havde betydet for dem i forhold til jobsøgning, medvirker Henrik (Københavns Professionshøjskole), Rikke (Undervisningsministeriet), Kira (Danske Universiteter), Tina (Københavns Kommune) og Rami (Ledernes Hovedorganisation). Derudover medvirker intervieweren, Marianne, selv.

Modtagelse af podcasten

Er podcasten så lykkedes i forhold til at fungere som studiestøttende element over for nye specialestuderende? Ud over podcaststreamingtjenesterne, som stiller podcastene til rådighed for alle, der måtte ønske at lytte til dem, har både universitets studievejledning og studerende fortalt, at de har været glade for at lytte til dem, at de har fundet indholdet tankevækkende og inspirerende. Serien har angiveligt haft knap 450 lyttere. Men derudover er et projekt som dette vanskeligt umiddelbart at måle med hensyn til succes eller det modsatte: Har lytningen virket styrkende på kommende specialestuderendes proces? Tilbagemeldingerne fra individuelle lyttere har især handlet om to ting: At det er blevet tydeligt, at specialeskrivningen er en proces, der udvikler sig gennem forløbet, samt at der er forskellige måder at være studerende på.

De spørgsmål, som nye lyttere fortæller navnlig har rejst sig, har været: Hvad er min egen baggrund og hvilken betydning har den egentlig for mit valg af uddannelse? Hvordan ville jeg selv have gjort i den situation, en studerende i en podcastepisode beskrev? Hvordan tænker jeg om min egen studieproces, nu når jeg hører, at man kan være studerende på mange forskellige måder og forfølge mange forskellige interesser? Sidstnævnte kan være særligt relevant for studerende, som er førstegenerationsakademikere. Det er ikke usædvanligt, at denne gruppe studerende gør meget ud af at afsøge, hvad der er korrekt at gøre på universitetet, og hvad der ikke er korrekt, snarere end at turde sætte en egen dagsorden for studiet (Højbjerg & Martinussen, 2015). Podcastepisodernes forskellige fortællinger demonstrerer, at der er mange måder at være studerende på og mange faglige eller akademiske interesser at forfølge.

Samlet kan man se projektet som et af flere mulige midler til, hvad Clemensen & Holm (2017) kalder 'indsocialisering' i den akademiske verden. Podcasten ligger tilgængelig på de store podcastplatforme (Apple og Spotify) for dem, der måtte ønske at lytte, men da materialet ikke har et organisatorisk ophæng i studievejledning eller universitetspædagogisk sammenhæng, bliver det kun tilbudt til nye studerende, i forhold til, hvad jeg selv og kolleger individuelt formår at reklamere for.

Opsummering og videre perspektiver

Overordnet har formålet været gennem podcastmediet at tilbyde nye studerende et rum for refleksion. Podcasten har ikke været direkte rettet mod det faglige system i form af et curriculum, der skal læres, men heller ikke direkte mod det sociale system, der ifølge Qvortrup et al (2018) tilsammen udgør de to vigtige systemer for studietriviæl. Snarere tilhører den en kategori, man kunne betegne en 'studiestøttende aktivitet', da der snarere er tale om en akademisk 'indkulturering til det akademiske studiemiljø' (Clemensen & Holm, 2017).

Podcasten er optaget som samtaler mellem specialestuderende og mig med udgangspunkt i interviews, hvor jeg stillede relativt få spørgsmål. Mens selve podcastens lydbillede fremstår mere som en blanding af mine refleksioner og udpluk fra en dialog. Lytteren, den kommende specialestuderende, kan indtræde i dette rum og reflektere på baggrund den ældre studerendes beskrivelser af sit forløb samt overvejelser i den forbindelse. På denne måde kan den enkelte podcast både høres som en forholdsvis simpel fortælling og som spørgsmål, der kan danne udgangspunkt for videre refleksion over det at læse en kandidatuddannelse samt at skrive speciale. Det er også sådan, podcastene er blevet anvendt af flere af de lyttere, jeg har talt med efterfølgende.

Særligt som studiestøttende aktivitet ser jeg gode muligheder for anvendelse af podcasts fremover, herunder at give et indblik i den akademiske verden på universitetet eller andre steder i forskningsverdenen. Udarbejdes podcasten i et uformelt format, som det har været tilfældet i dette projekt, bliver den velegnet til at formidle personlige refleksioner over sociale og kulturelle spørgsmål, som her, hvor studerendes gennem et livshistorisk perspektiv fortæller om deres uddannelsesdrømme og uddannelsesveje. En anden mulighed kunne være at

formidle forskningsprocesser, om forskernes refleksioner gennem forskningsarbejdet, om arbejde med at etablere et teoretisk perspektiv eller analyse af datamateriale, om skrivearbejdet og redigeringsprocesser. Forskningsprocessen eksisterer i dag hovedsageligt skjult for dem, der står udenfor. Både studerende og andre forskere får alene kendskab til resultaterne af processen – den udgivne artikel eller bog – men sjældent til processen selv (se fx Ebsen et al., 2017). Man kunne for eksempel forestille sig, at en forsker eller en forskergruppe med en lydoptager i hånden dokumenterer og reflekterer undervejs i arbejdet om overvejelser, valg, ændringer og så videre. Sådanne beskrivelser kunne være overordentlig frugtbare for studerende, der skal i gang med en lignende proces.

Et andet perspektiv er det forhold, at vi som akademikere og professionelle bliver mere og mere individualiserede (Brante et al., 2019), og i stadig mindre grad udgør en fag- eller professionsgruppe med fælles normer og værdisæt. I stedet overtager arbejdspladsens og organisationens normer og krav om loyalitet, samtidig med at en række systemer i form af dokumentationskrav rammesætter det, der tidligere var den individuelle professionelles faglige skøn. Her kan man forestille sig, at podcasten også kan være en af flere mulige veje til at tilbyde udefrakommende indsigt i det akademiske arbejde eller i professionen, som i dag tilbyder mindre oplæring ved erfarne udøvere og i højere grad overlader den enkelte til at agere inden for de eksterne styringsregimer, der efterhånden findes så rigeligt af.

Man kunne også spørge, om universitetet eller organisationen da bør understøtte udgivelsen af denne slags podcast? Man kan argumentere for, at det bør de, da deres hensigt er studiestøtte, men imod taler det forhold, at det er vigtigt at podcasten bibeholder sit autentiske præg som netop er den studerendes egen stemme, der tilbyder indblik i en levende verden – snarere end et kommunikationsprojekt, som har til hensigt at understøtte et image. Som kommunikation studerende imellem – eventuelt med interviewbistand som i dette projekt – er podcasten særlig velegnet, fordi den er nogenlunde nem at lave, ikke kræver det store tekniske udstyr og især kan man selv håndtere de enkelte elementer i processen – bistand af særlige professionelle er ikke en nødvendighed.

Projektet blev støttet finansielt med et mindre beløb fra AU EDU-IT Strategi, 2018.

Referencer

- Alfa, R.R. (2020). Using podcasts as authentic materials to develop students' speaking skill. *Journal of English Language and Language Teaching* 4(1), 65-74. <https://doi.org/10.36597/jellt.v4i1.7692>
- Ankersborg, V. (2024). Specialeprocessen- Tag magten over dit speciale! Samfundslitteratur
- Besser, E. D., Blackwell, L. E., & Saenz, M. (2022). Engaging Students Through Educational Podcasting: Three Stories of Implementation. *Technology, Knowledge and Learning*, 27(3), 749–764. <https://doi.org/10.1007/s10758-021-09503-8>
- Bjerg, L. (2009). Den gode journalist. Etik, værdier og kvalitet i journalistik. Forlaget Ajour.
- Bloom, M. A., Binns, I. C., & Meadows, L. (2021). Communicating Religiously and Culturally Sensitive Science Content. *Electronic Journal for research in Science & Mathematics education*, 25(3), 89–103.
- Bouchery, B., Gratz, E. & Kurland, S. (2021). Remote student support during COVID-19- Perspectives of chief online officers in Higher Education. *Online Learning*. 25(1). <https://doi.org/10.24059/olj.v25i1.2481>
- Brante, T., Svensson, K., & Svensson, L. G. (2019). *Ett professionellt landskap i förvandling*. Studentlitteratur.
- Brinkmann, S. (2020 -). *Brinkmanns briks*. <https://www.dr.dk/lyd/p1/brinkmanns-briks>

- Clemensen, N., & Holm, L. (2017). At lære sig "de kloge damers" sprog: Studerendes perspektiver på akademisk skrivning. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 12(23), 37–51. <https://doi.org/10.7146/dut.v12i23.23911>
- Dahlgager, L. (2006, december 6). Teori og praksis: Sygeplejen giver filosofierne kniven. *Politiken*.
- Danske Professionshøjskoler (2015). Professionshøjskolernes videregnskab om forskning og udvikling 2015.
- Davidson, S. M., Grunau, Z., Marcovitz, D., Gerdner, O. A., Stoklosa, J., & Vestal, H. S. (2019). Narrative Podcasts as a Teaching Tool in Psychiatry. *Academic Psychiatry*, 43(3), 275–279. <https://doi.org/10.1007/s40596-019-01062-6>
- DR Medieforskning (2018). *Medieudviklingen 2018*. Danmarks Radio.
- Ebsen, M., Burisch, S., & Thomas, S. (2017). Afmystificering af studerendes forestillinger om forskning: Et studenterperspektiv på forskningsbaseret undervisning. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 12(22). <https://doi.org/10.7146/dut.v12i22.23225>
- Grant, A. (2018). *WorkLife with Adam Grant*. <https://www.ted.com/podcasts/worklife>
- Gee, R.K. (2019). From Pen to Podcast: Facilitating Critical Moral Reasoning and Critical Consciousness through Constructing Narratives of Personal Conflicts. Phd thesis, University of California, Berkeley
- Green, C. M. (2021). *The Podcaster's Audio Handbook: A Technical Guide for Creative People*. Apress. <https://doi.org/10.1007/978-1-4842-7361-6>
- Goodson, I.F. (2013). Developing narrative theory. Life histories and personal representation. Routledge.
- Handesten, L. (2018). Forandringer i forlagsbranchen—Med særligt henblik på de små forlags aktuelle status og betydning. Bog- og Litteraturpanelet.
- Heilesen, S. B. (2010). What is the academic efficacy of podcasting? *Computers & Education*, 55(3), 1063–1068. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2010.05.002>
- Hew, K. F. (2023). Use of Audio Podcast in K-12 and Higher Education: A Review of Research Topics and Methodologies.
- Hinman, T. (2019-2023.). *Afgørende øjeblikke*. Third Ear. <https://thirdear.studio/da/pods/ojeblikke>
- Højbjerg, K., & Martinussen, M. (2015). "Er jeg akademiker nok?" – masseuniversitetets studenterkampe om legitim uddannelseskultur. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 10(18), 7–24. <https://doi.org/10.7146/dut.v10i18.15860>
- Høyen, M. (2016). Fortællinger, historier og narrativer i biografiforskning. I H. Dorf & N. R. Jensen (Red.), *Studier i pædagogisk sociologi*. Aarhus Universitetsforlag.
- Høyen, M. (2019). Looking back — Adult education as a rite of passage? *Adult Education Discourses*, Nr 20 (2019): *Dyskursy Młodych Andragogów*. <https://doi.org/10.34768/DMA.VI20.15>
- Høyen, M. (2021). *Fortællinger om at skrive kandidatspeciale*. <https://open.spotify.com/show/7LEsXMLYvH4fu949hN15FK>
- Kelly, J. M., Perseghin, A., Dow, A., Trivedi, S. P., Rodman, A., & Berk, J. (2021). Learning Through Listening: A Scoping Review of Podcast Use in Medical Education. *Academic medicine*, 97(7), 1079–1085. <https://doi.org/10.1097/ACM.0000000000004565>

- King, P. N. (2021). Sounds of a City: Listening with Podcasts and Public Humanities in Baltimore. *Journal of Higher Education Outreach and Engagement*, 25(1), 137.
- Kinkaid, E., Emard, K., & Senanayake, N. (2021). The Podcast-as-method? Critical Reflections on Using Podcasts to Produce Geographic Knowledge. I K. McSweeney & A. WinklerPrins (edt.), *Geographical Fieldwork in the 21st Century*. Routledge.
- Lindgren, M., & Loviglio, J. (2022). *The Routledge Companion to Radio and Podcast Studies*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003002185>
- Llinares, D., Fox, N., & Berry, R. (Red.). (2018). *Podcasting: New Aural Cultures and Digital Media*. Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-90056-8>
- Mannay, D. & Ward, M. R. M. (2022). The Coffee Club: An Initiative to Support Mature and Non-Traditional Higher Education Students in Wales. I G. Crimmins (edt.), *Strategies for Supporting Inclusion and Diversity in the Academy* (s. 225–245). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-031-04174-7_12
- Middleton, A. (2016). Reconsidering the role of recorded audio as a rich, flexible and engaging learning space. *Research in Learning Technology*, 24(1), 28035. <https://doi.org/10.3402/rlt.v24.28035>
- Ong, W. J., & Hartley, J. (2012). *Orality and literacy: The technologizing of the word* (30th anniversary ed.; 3rd ed). Routledge.
- Poulsen, I. (2006). Det imaginære rum. *MedieKultur: Journal of media and communication research*, 22. <https://doi.org/10.7146/mediekultur.v22i40.518>
- Qvortrup, A., Smith, E., Rasmussen, F., & Lykkegaard, E. (2018). Studiemiljø og frafald i videregående uddannelser: Betydningen af undervisning, faglig identifikation og social integration. *Dansk Universitetspædagogisk Tidsskrift*, 13(25), 151–178. <https://doi.org/10.7146/dut.v13i25.97282>
- Rienecker, L. & Jørgensen, P.S. (2022). Den gode opgave. Samfundslitteratur.
- Scriven, R. (2021). Making a podcast: Reflecting on creating a place-based podcast. *Area*, 54, 260–267.
- Sommer, S. (2018). *Sangenens blå bog* (Sangenens blå bog 1-8). DR Lyd. <https://podcast24.dk/podcasts/sangenens-bla-bog>
- Stigemo, A. T. B., Larsen, L., & Wulf-Andersen, T. Ø. (2022). "Hvis de først taber et skridt...": Vejledere og rådgiveres perspektiver på mistriksel blandt studerende i videregående. Roskilde Universitet. https://forskning.ruc.dk/files/80617109/Hvis_de_foerst_taber_et_skridt_2021.pdf
- Tidal, J. (2021). *Podcasting: A practical guide for librarians*. Lanham: Rowman & Littlefield. <https://rowman.com/ISBN/9781538146736/Podcasting-A-Practical-Guide-for-Librarians>
- Wilbur, A., Rahemtulla, Z., Amburgey, E., Karim, S., Khalid Marif, D., McMillan Rambharat, C., & Alsaleh, M. (2022). The power of narrative storytelling: How podcasts as an arts-based practice enhance solidarity and social activism in adult education. *Studies in the Education of Adults*, 54(2), 161–176. <https://doi.org/10.1080/02660830.2022.2096798>
- Wright, H.R. & Høyen, M. (edt.) (2020) Discourses we live by - Narratives of Educational and Social Endeavour. Open Book Publishers <https://doi.org/10.11647/OBP.0203>
- Yeh, H. C., Chang, W. Y., Chen, H. Y., & Heng, L. (2021). Effects of podcast-making on college students' English speaking skills in higher education. *Educational technology research and development*, 69(5), 2845–2867.

<https://doi.org/10.1007/s11423-021-10026-3>

Aarhus Universitet. (u.å.). *Handleplan for ligestilling, diversitet og inklusion 2023-25*. Aarhus Universitet. Hentet 13. september 2023, fra <https://medarbejdere.au.dk/handleplanforligestilling>

Aarhus Universitet (2023). AU Studypedia. <https://studypedia.au.dk/>

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den.

Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives ift. ovenstående bibliografiske oplysninger

© Copyright

DUT og artiklens forfatter

Udgivet af

[Dansk Universitetspædagogisk Netværk](#)